

Jo sóc UOC /

Yo soy UOC / I am UOC /

Formar part de la comunitat UOC és, només quinze anys després de l'agosarada idea de crear-la a internet, un sentiment més fort que el del simple reconeixement a un entregat grup de professionals, docents i estudiants que amb l'obertura diària de les aules virtuals han anat forjant una de les experiències més exitoses en e-learning al món. És l'assumpció d'un estil de vida, l'aprenentatge constant; d'una cultura,

la cultura wiki o la col·laboració en xarxa; d'uns valors, la disseminació lliure i oberta del coneixement; d'uns ideals, l'educació sense fronteres, al servei de la societat, sense distàncies, solidària, humana i accessible, universal, i d'una personalitat, la curiositat per unir i acostar el millor dels dos mons d'aquest inici de segle, que els immigrants digitals encara distingim com a virtual i real, però que els nadius d'internet ja no dissocien.

Doncs resulta que ja fa tres lustres que un grup d'experts, liderats per qui va ser el primer rector de la nostra universitat, Gabriel Ferraté, per mandat de l'aleshores president del govern

Formar parte de la comunidad UOC es, solo quince años después de la audaz idea de crearla en internet, un sentimiento más fuerte que el del simple reconocimiento a un entregado grupo de profesionales, docentes y estudiantes que con la apertura diaria de las aulas virtuales han ido forjando una de las experiencias más exitosas en e-learning del mundo. Es la asunción de un

estilo de vida, el aprendizaje constante; de una cultura, la cultura wiki o la colaboración en red; de unos valores, la diseminación libre y abierta del conocimiento; de unos ideales, la educación sin fronteras, al servicio de la sociedad, sin distancias, solidaria, humana y accesible, universal, y de una personalidad, la curiosidad por unir y acercar lo mejor de los dos mundos de este principio de siglo, que los inmigrantes digitales aún distinguimos como virtual y real, pero que los nativos de internet ya no disocian.

Pues resulta que ya han pasado tres lustros desde que un grupo de expertos, liderados por quien fue el primer rector de nuestra universi-

Being part of the UOC community is, fifteen years on from the first daring idea of setting it up on the Internet, a much more powerful feeling than simply acknowledging a dedicated group of professionals, teachers and students who, by opening up virtual classrooms on a daily basis, have managed to forge one of the most successful experiences in e-learning in the

world. It's about adopting a whole new life style, one of continuous learning, and a new culture, wiki-culture and collaboration on the Net; it's about adopting values and spreading knowledge freely and openly. It's about aspirations: education without borders, giving a service to society, doing away with distances, being supportive, human and accessible, being universal. And it's about taking on a new personality, a determined interest in uniting and getting closer to the best of this new century's two worlds, which we digital immigrants still distinguish as virtual and real, but which Internet natives no longer separate.

de Catalunya, Jordi Pujol, va proposar oferir ensenyament superior a través d'una xarxa virtual que tot just s'estava instal·lant a les nostres llars i que ja unia alguns dels centres de coneixement capdavanters del món. El número 61094 –amb què cada any juguem a la loteria i que correspon a la data en què es va aprovar la llei que impulsa aquesta universitat de gestió privada però de servei públic– quedará com una fita a la història real i virtual del nostre país i adquireix any rere any més simbolisme i força. Perquè no era evident pensar que al cap de 15 anys 5.000 dels 7.200 milions d'habitants del planeta es connectarien entre ells –un terç directament mitjançant

dad, Gabriel Ferraté, por mandato del entonces presidente del gobierno de Cataluña, Jordi Pujol, propuso ofrecer enseñanza superior a través de una red virtual que apenas se estaba instalando en nuestros hogares y que ya unía algunos de los centros de conocimiento más vanguardistas del mundo. El número 61094 –con el que cada año jugamos a la lotería y que corresponde a la fecha en que se aprobó la ley que impulsa esta universidad de gestión privada pero de servicio público– quedará como un hito en la historia real y virtual de nuestro país y adquiere año tras año mayor simbolismo y fuerza. Porque no era evidente pensar que 15 años más tarde 5.000

So it was that fifteen years ago a group of experts led by Gabriel Ferraté, who became the first President of our university, followed the mandate of Jordi Pujol, then president of the government of Catalonia, and proposed providing further education through a virtual network which was only just beginning to come into the home and which was already linking up some of the leading seats of learning in the world. The number 61094 – which we choose every year on the Christmas lottery and which corresponds to the date the law was passed for setting up this privately managed university with a public mission – will remain a landmark in the history,

O.V.

telèfons mòbils – i que la UOC passaria de 200 a 56.000 estudiants en línia sense que les aules virtuals tanquessin ni un sol dia.

Prop de 20 milions d'estudiants fan classes a la universitat a distància en aquest mateix instant a tot el món, perquè treballen, tenen família, pateixen problemes de mobilitat o, simplement, no volen deixar de formar-se ni un sol dia però prefereixen fer-ho al seu ritme. Moltes d'aquestes universitats van començar enviant els materials per correu, són híbrides o aproveiten els canals de ràdio i televisió o la web; tenen fins i tot centenars de milers o milions d'estudiants matriculats (com la Indira Gandhi o les universi-

tats obertes de Pakistan, Bangla Desh, Indonèsia o Hong Kong), però cap va néixer i créixer a la xarxa com ho va fer la UOC en els seus orígens. Més enllà de l'encertada visió sobre el potencial d'internet com l'entorn virtual que faria possible universalitzar el coneixement, la UOC també s'ha dissenyat per oferir una metodologia d'aprenentatge que s'adapta fàcilment a les necessitats de l'estudiant, del marc acadèmic local i global, del mercat i també dels nous hàbits que

genera la ràpida evolució de les tecnologies de la informació i la comunicació.

M'atreveixo a afirmar que a hores d'ara la UOC suposa una veritable forma de vida per a les prop de 200.000 persones al món que entren al nostre Campus. És per això que la nostra obsessió és fer de l'e-learning un hàbit quotidià compatible amb l'oci, el treball i la família, en un entorn digital global, mòbil, interconnectat i multicultural, en què el més important no és el ca-

>>

de los 7.200 millones de habitantes del planeta se conectarán entre sí –un tercio directamente mediante teléfonos móviles– y que la UOC passaría de 200 a 56.000 estudiantes en línea sin que las aulas virtuales cerrasen ni un solo día.

Cerca de 20 millones de estudiantes siguen clases en la universidad a distancia en este mismo instante en todo el mundo, porque trabajan, tienen familia, padecen problemas de movilidad o, simplemente, no quieren dejar de formarse ni un solo día pero prefieren hacerlo a su ritmo. Muchas de esas universidades empezaron enviando los materiales por correo, son híbridas o aprovechan los canales de radio y tele-

visión o la web; tienen incluso cientos de miles o millones de estudiantes matriculados (como la Indira Gandhi o las universidades abiertas de Pakistán, Bangla Desh, Indonesia o Hong Kong), pero ninguna nació y creció en la red como lo hizo la UOC en sus orígenes. Más allá de la acertada visión sobre el potencial de internet como el entorno virtual que haría posible universalizar el conocimiento, la UOC también se ha diseñado para ofrecer una metodología de aprendizaje que se adapta fácilmente a las necesidades del estudiante, del marco académico local y global, del mercado y también de los nuevos hábitos que genera la rápida evo-

lución de las tecnologías de la información y la comunicación.

Me atrevo a afirmar que a estas horas la UOC supone una verdadera forma de vida para las cerca de 200.000 personas en el mundo que entran en nuestro Campus. Por eso nuestra obsesión es hacer del e-learning un hábito cotidiano compatible con el ocio, el trabajo y la familia, en un entorno digital global, móvil, interconectado y multicultural, en el que lo más importante no es el canal sino el servicio a la comunidad y la construcción y disseminación de un conocimiento libre y abierto, compartido a escala planetaria.

>>

both real and virtual, of our country. Year after year it takes on a greater symbolism because it was not that obvious then that in fifteen years 5,000 of the planet's 7,200 million inhabitants would be connected with each other, a third directly through mobile phones. Nor that the UOC would grow from 200 to 56,000 students online with virtual classrooms that never ever shut, not even for a day.

Nearly 20 million students are taking lessons at distance learning universities this very moment around the world; they work, have families, suffer from mobility problems or simply do not want to miss one day of learning, but prefer to

do it at their own pace. Many of these universities began by sending learning material by post; they are hybrid or make use of the radio and television channels or the Web; they even have hundreds of thousands or millions of students enrolled (like the Indira Gandhi Open University or the open universities of Pakistan, Bangladesh, Indonesia or Hong Kong), but not one was born and raised on the Net like the UOC was when it all began. Going beyond the perceptive vision of the Internet's potential as the virtual environment which would enable knowledge to be universal, the UOC also developed a learning methodology which easily adapts to the needs

of the student, of the local and global academic framework, of the market and also of the new customs generated by the rapid evolution of information and communication technology.

I venture to say that today the UOC is actually a way of life for the nearly 200,000 people in the world who click into our Campus. That's why we are obsessed about making e-learning a daily habit that fits in with leisure activities, work and family demands in a global, mobile, interconnected and multicultural digital environment, where the most important thing is not the means but the service to the community and the accumulation and dissemination of

>>

Director: Eric Hauck
Directora d'art: Tere Guix
Coordinadores editorials:
Rosa Mercader i Lali Sandiumenge
Realització editorial: Iñizácer edicions

Redactora en cap: Ester Medico
Redactors: Eva Asensio, Maria Boixadera, Àngels Dofàt, Jordi Rovira, Leo Ruffini, Gabriel Pernau, Anna Sánchez-Juárez, Lali Sandiumenge
Redacció Món UOC: Arnau Cillero, Teresa Ferriz, Jose Medina, Lluís Riús, Albert Roca Enrich, Anna Torres

Col·laboradors: Tomàs Delclós, Begoña Gros, Eduard Punset, Rosalind Williams

Documentació bibliogràfica: Gema Santos i Pep Torn

Fotografia: David Campos, Joan Roca de Viñals, Mauricio Skrycky

Fotografia de la coberta: David Campos
Fotos a Qui és qui: Arxiu UOC, Maggie Smith (Manuel Castells); Manel Zaera (José María Mendiluce, sota llicència Reconeixement-Compartir Igual 2.0 de Creative Commons/BY-SA; font: Flickr.com)

Pictogrames: extrets de The Noun Project

Il·lustració de la portada Món UOC:
Manel Andreu (2005)

Disseny de la publicitat: Tercer Polo

Coordinació de la publicitat: Meritxell Santiago

Infografies: Zona Comunicació

Maquetació: Miriam Suso

Traducció: Mary Black, Ferran Esteve, Maria Faidella, Blanca Rissech, Judy Thomson

Impressió: Syl

Una publicació de l'Àrea de Comunicació de la UOC

Av. Tibidabo, 39-43. 08035 Barcelona

Tel. 93 253 23 00

www.uoc.edu / walkin@uoc.edu

Subscripcions:

get_walkin@uoc.edu / walkin.uoc.edu

Dipòsit legal: B-54843-08

ISSN: 2013-2549

Si no s'indica el contrari, els textos, fotografies i il·lustracions de *Walk In* estan subjectes a una llicència de reconeixement no comercial i sense obres derivades (3.0 Espanya) de **Creative Commons**. Es poden copiar, distribuir i comunicar públicament sempre que se citi l'autor i el nom de la revista, i no se'n faci ni ús comercial ni d'obra derivada. Consulteu la llicència completa a creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/deed.ca

Imprès en paper procedent de boscos gestionats amb criteris de sostenibilitat (FSC)

walkin.uoc.edu

La revista *Walk In* a la xarxa / La revista *Walk In* en la red / [Find Walk In on the net](#) /

«»

nal sinó el servei a la comunitat i la construcció i disseminació d'un coneixement lliure i obert, compartit a escala planetària.

El repte ara és imaginar-nos la UOC després de la web, al servei dels nadius digitals, que veuran l'e-learning com la forma natural d'accedir al coneixement i planificar la seva formació continuada. Seran exigents i haurem de ser capaços de fer-los de far en un món sense divisoris, molt competitiu, amb menys recursos i on les universitats haurem perdut, per fi, el monopoli del saber.

La UOC està esdevenint una xarxa social del coneixement. Som la UOC 2.0. La UOC social, però ja fem tard si volem entrar en la dimensió

3.0, el món després de la web, on l'espai d'internet esdevé una xarxa de hubs interconnectats als quals accedirem directament des de les aplicacions dels nostres dispositius mòbils intel·ligents. Ara, com ens va passar fa 15 anys, imaginar una universitat en línia fora de la web sembla una utopia. Però ja tenim experiència. És per això que m'enorgulleixo de dir "Jo sóc UOC!" i vull donar les gràcies a tota la comunitat que ha fet possible el nostre èxit, que no és un altre que, curs rere curs, oferir a la societat nous graduats adaptats a un món únic, on la realitat és virtual, i la virtualitat, real. ■

Imma Tubella | Rectora de la UOC

«»

El reto ahora es imaginarnos la UOC después de la web, al servicio de los nativos digitales, que verán el e-learning como la forma natural de acceder al conocimiento y planificar su formación continuada. Serán exigentes y deberemos ser capaces de hacerles de faro en un mundo sin divisorias, muy competitivo, con menos recursos y donde las universidades habremos perdido, por fin, el monopolio del saber.

La UOC se está convirtiendo en una red social del conocimiento. Somos la UOC 2.0. La UOC social, pero tendremos que afanarnos si queremos entrar en la dimensión 3.0, el mundo después de la web, donde el espacio de internet

se convierte en red de hubs interconectados a los que accederemos directamente desde las aplicaciones de nuestros dispositivos móviles inteligentes. Ahora, como nos ocurrió hace 15 años, imaginar una universidad en línea fuera de la web parece una utopía. Pero ya tenemos experiencia. Por eso me enorgullezco de decir "¡Yo soy UOC!" y quiero dar las gracias a toda la comunidad que ha hecho posible nuestro éxito, que no es otro que, curso tras curso, ofrecer a la sociedad nuevos graduados adaptados a un mundo único, donde la realidad es virtual, y la virtualidad, real. ■

Imma Tubella | Rectora de la UOC

«»

free, open knowledge, shared on a planetary scale.

The challenge now is to imagine the UOC post-web, at the service of the digital natives who will see e-learning as a natural way of accessing knowledge and planning their continuous education. They will be demanding and we will have to be able to act as a beacon in a division-free, extremely competitive world, where there will be less funding and where universities will, at last, no longer have the monopoly of knowledge.

The UOC is becoming a social network of knowledge. We are the UOC 2.0. The social UOC, but we are running late if we want to

get into the 3.0 dimension, the post-web world, where the Internet will become a network of interconnected hubs which we'll access directly from applications on our Smartphones. Now, just like fifteen years ago, to imagine an online university beyond the Web sounds like utopia. But we've got experience. And that's why I'm proud to say, "I am UOC!" and I want to thank everyone in the community who has made our success possible, which is nothing less than giving society new graduates, year in year out, ready for a unique world, where reality is virtual and virtuality is real. ■

Imma Tubella | President of the UOC